

Repetitio Clem. I. Ut Clericorum De Officio Ordinarii

Aufréri, Étienne

Leodii, 1702

Adde. Judex Domicilii non inquirat de delicto alibi commissio, nec concedit abolitionem in præjudicium territorij ubi delictum commissum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63069](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63069)

culpæ eorum est ascribendum. *fa. cap. ad reatu. 81 dist.*
 & ex tali facto jura præcipiunt Clericos puniendos : idcirco patientia non sufficit : & cum Cler. pœnam mereatur, inde præmium consequi non debet. *l. sine hereditaria. de negotijs gestis &c. ibi conco. Dantes l. in gl.*

Et hanc secundam partem crederem salua correctione de iure veriolem, Ex qua talis ad titulum quæstionis elicitur responsiva conclusio. Laicum judicem vel secularem Principem à crimine Clericum absolvere non posse jure clarum esse videtur. Plura alia essent materiæ occasione discutienda, quæ in aliud tempus differri operæ pretium arbitror. Hæc igitur pauca perstrinxisse sufficiat ad Dei laudem, gloriam, & honorem Amen.
 Stephanus Aufrelius. U. J. D.

A D D E.

J U D E X D O M I C I L I I
 non inquit de delicto alibi commisso, nec concedit abolitionem in præjudicium territorij ubi delictum commissum est.

Delictum semel per abolitionem dispensatum vim habet absolutoria, nec de eo amplius quæri potest, eleganter per Franc. Marc. decis. 700 n. 7. Item de delicto unius hominis non licet iterato inquirere. Panor. in cap. tue de procurat. Boer. decis.

decis. 289 Caphalius consilio 39. numero 14. item delinquens rursus non accusatur, quando indulgentia vel venia delicti per principem concessa est Couvar. cap. 10 libr. 2. variarum resolut. Idem dispensatio super delicto impedit iterum reum accusari, pulchra gl. in cap. de his de accusat, ubi inquit divina clementia non patitur peccata dimissa iterum venire in ultionem cap. divina clementia distinct. 4. de pœnit. cap. illic, 23 qu. 4. Item absolutus vel condemnatus in uno iudicio, non potest iterum conveniri, pulcherrime Vivius in decis. 296 Latè Maranta de Inquisitione num 49

Rursus verò iudex domicilij non potest de delicto inquirere alibi commissso, sed pœna tantummodo spectat ad iudicem territorij ubi delictum commissum est. Egregiè hoc tenet Gram. decis. 26 per plura allegata: Vivius in com. opin. in verbo Iudex originis opin. 177 Menoch. consil. 2. num. 134 Kirch. in comm. opin. in verbo Iudex. The. sauri senten. in verbo Iudex numer. 231 Sic Vasquius in illust. contro. cap. 7. Delictum (inquit) extra territorium commissum non punitur per iudicem territorij. Item si quis sit condemnatus in loco domicilij adhuc remitti debet ad locum delicti pro executione facienda Couvar. ca. 11 numer. 6 pract. quæst. Ergo non potest venia vel gratia magistratus domicilij, qui in præiudicium juris fisci, vel territorij Alterius prænam remisit vulg. l. fin de iurisdic. omnium Iud.

Ma-

Maranta de inquisit. nu. 55. 57 & 58 ubi transactio unius ex proximis neq. fisco, neq. alijs præjudicat in delicto vel damno illato. Postremò indubitatum est, quod gratia, venia, & abolitio extra territorium delicti commissi concessa, non valet ab eo qui potestatem non habet. Clarus in crim. qu. 57. nu. 9 & 12. Cassan. in consuet. Burgund. §. 5. des Justices in verbo du Prins n. 16. Bossius in tit. de remed. ex clementia princip. nu. 51. & Jacobinus in feudis in verbo, Sed an princeps. Ubi tradit quod solus Princeps pœnas remittere possit. Per hæc nuper respondi cum consultissimo viro Hermanno Zurlain Lenepio Juris Licentiato. Senatore & affine meo amicissimo, cum de tali questione quæreretur, An judex domicilij posset de delicto alibi commissò inquirere, & desuper gratiam vel veniam facere, talem abolitionem vel veniam Judicis non valuisse neque præjudicare potuisse judici territorij ubi delictum commissum fuit. Priora argumenta de dispensatione & venia semel data, ita intelligi debent, si modo dispensatio facta sit ab eo, qui dandi facultatem habuit. Clarus d. q. 57. nu. 9, Vivius d. loco in com. opin. in verbo Judex, nu. 4. & 5. Vide Bonif. Vitalinum tit. de inquisit. nu. 61. Mattheus Boyss D.

NOTA.

Ob chartam hic vacantem ad pag. 62. ante

N 3

numer.

nu 55. addendum fuit, quod varia sint opinio-
 nes de origine Imperij, alibi enim dicitur. quod
 à gladio, alibi quod à fortuna originem habeat,
 alibi verò quod Papatus & Imperium fraterni-
 zent, & ambo sint à Deo, gloss. in §. sancimus
 in auth. Quomodo oportet. Episcopos, Albericus in
 l. cunctos populos, C. de summa trinita. conclu-
 dit, quod Imperium habeat quidem initium à
 violentia, tamen voluntate, & permissione di-
 vina. Ita notat Felinus in cap. 12. num. 13. De
 prescriptionibus.

ADDE.

Ad pag. 113, ad num. 81. quod Rolandus à
 Valle consi 12. nu. 26. & sequentibus per mul-
 tas rationes, & auctoritates probat verio-
 rem, & communem esse sententiam, Clericum falsum
 testem à Laico puniri non posse.

Ad num. 95. fol 132. Adde. Papa tantum jure
 positivum canonico jure tollere potest, secus in
 Jure Civili, quod tollere non potest, si non in-
 ducat peccatum. Item legem positivam, quæ in
 se habet rationem naturalem vel divinam, ut
 est lex prohibens pluralitatem beneficiorum, tol-
 lere non potest, vide Hippol. sing. 599. Hac bonè
 consulat Lector. Matthæus Boyß D.